

FRANCISCI BLANCHINI

† HIC REQUIESCIT IN PACE IANVARIA †
 Q VIXIT PL M ANN XXVIII Cum MA
 RITV FEC ANN XV. M XI. D. X. DEP
 D XV KA FEBRVAR P C BILI
 SARI VI P N D PRIMA †
 † HIC REQUIESCIT IN PACE FILICELLVS SBD
 QV . . . . .

Sacrarum autem Virginum depositiones duæ pertinent ad sæculum quintum. Prior refertur ad annum Consulatus Aetii, nempe 431. vel 437. vel 446. vel 454.

DEP. SACR. VIRG. M. . . . .
 DIE XIII. KAL MART AETIO ET
 . . . . . ET PAVLI PRESB

Iustæ Virginis nomen cum legerem compositum cum Consulatu Flavii Severini, bis occurrente in Fastis ad annos 461. & 482.

SACRE VIRGINIS
 DEP. IVSTI. V. IDS .NOBEBR
 FLS. SEVERINO V. C. CONS

monuit pius Sacerdos hujus templi Præpositus, sacra hæc monumenta mihi indicans, repertam fuisse hanc postremam tabulam marmoream ita inscriptam sub columna Ecclesiæ dum paries reficeretur, occludens loculum in topho excavatum, ubi cernebantur Iustæ Virginis ossa integra, deposita manibus cancellatis cum lamina plumbea pedibus apposita, in qua visuntur literæ, nomen, ac statum Virginis indicantes sub monogrammate Christi Domini:

A . IVSTA VIRGO

Ibi etiam numisma Licinii repertum fuisse narravit .

Hæc omnia cum reputo post Nolam à Gothis captam, & vastatam, adhuc reperiri unius in Ecclesiæ ambitu, quæ fuerat à B. Paulino restituta, & amplificata; atque in marmoribus quinti, & sexti sæculi video nomina, ætates, depositiones Episcoporum consignari per Consulatus: necnon memorari Presbyterorum ordinationes; Diaconos etiam (æquæ ac Subdiaconos, & sacras Virgines) ibidem conditos fuisse, non neglectis temporum notis; univèrsa demum aptata video ad exemplar cœmeteriorum Urbis; necesse est, ut inde colligam duo corollaria. Primum est, B. Paulinum ejus Basilicæ instauratorem, qui origine Romanus, licet in Gallia natus, maximam ætatis partem in Urbe transegerat, in qua etiam inter Senatores relatus Consulatum quoque gesserat anno Christi 375., cum perspectam haberet consuetudinem Ecclesiæ Romanæ, hæc diligenter curantis per Notarios Regionarios, intulisse eandem consuetudinem in Ecclesiam Nolanam, vel antea inductam confirmasse. Alterum corollarium est, ætate Paulini & proxima, nempe sæculo quarto, quando Catalogus ille prior Pontificum Romanorum sub Liberio conscribatur, abundasse tot documentis genuinis, & publicis historiam hujus Ecclesiæ Romanæ, ut sola ex inspectione brevium inscriptionum, quæ legebantur in Cœmetitiis Christianis Chronologia satis absoluta Romanorum Pontificum colligeretur: aut certe ita luxata ratio temporum Pontificiorum proferri nequaquam posset, cujus emendatio non esset facilis apud eos, qui attentè consulerent titulos sepulchrales Romanæ Ecclesiæ: præsertim si adhiberentur etiam Acta Martyrum, versibus inclusa per Damasum, & incisa eorundem memoriis, eaque conferrentur cum inscriptionibus Cæsarum, & Magistratum, à quibus publico judicio fuerant damnati, & pro Christo occisi.

27. Redeo nunc ad intermissam comparationem Actorum, quæ Corpora, sive Sodalitates (ut Cato appellat apud Tullium de Senectute) Ethnicorum Numinum cultui in Urbe adscriptæ, Fratrum scilicet Arvalium, Pontificum Majorum, Augurum, Epulonum, Sodalium Titiorum, Augustalium, Isacorum, cultorum Herculis, Solis, Mithræ, aliæque hujusmodi sacra pro-

A fessæ, & in decurias plerumque distributæ, ut observat Fabrettus Inscript. cap. vi. pag. 429. & 449., solebant marmoreis tabulis insculpta affigere templorum aditis, & vestibulis. His verò Actis publica auctoritate propositis ab Ethnicorum superstitione visa est indicare singulare certamen nostræ Religionis à Deo protecta virtus, & constantia per Summos Hierarchas Ecclesiæ Christi militantis: ut Acta veri Sacerdotii Christianæ Legis ære perennius incisa nostris in Basilicis, Titulis, & Collegiis Triumphales veluti Fastos opponerent in Petri Capitolio profanis Ethnicorum initiationibus, & mysteriis impietatis. Nam Romanæ Ecclesiæ Pontifices ad perennitatem memoriæ, & historiciæ fidem, & documentum posteris transmittendum Æterni Sacerdotii Christo collati à Patre, ab eoque communicati Petro, & successoribus vices suas in terris obeuntibus, ibidem tropæa Apostolorum, & sacras leges, ac successionis jura, & feriem spectandam proposuerunt marmore, & ære incisam, ubi ad idolorum, multis diligentissima superstitione habebatur collectum quidquid usquam fuerat vanis erroribus institutum; quemadmodum observat S. Leo Magnus serm. 1. de SS. Apostolis Petro, & Paulo. Ita nempe par erat, ut omni genere documentorum evidens redderetur, Christum Deum, Regem, & Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech dominari etiam per servos suos in medio inimicorum suorum. (1) Id claritè ut percipiat, quod plurimum refert ad asserendam firmitatem historicam rerum in Libro Pontificali memoratarum, præstat observare, ubinam reperta fuerint Acta illa paulò ante memorata, cooptationum ethniciæ professionis Sacerdotum, Fratrum Arvalium, & cultorum Isis, Attidis, Matris Magnæ, Mithræ, & Solis, quibus nostræ Religionis Antistites veri Sacerdotii Christiani Acta esse opponenda censuerunt.

28. Cooptationes Decuriarum illius Sacerdotalis Collegii Ethnicorum, cui Nero Cæsar adscriptus legitur sub Claudio Imperatore, affirmat Gruterus pag. ccc. repertas fuisse Romæ in æde nova S. Petri in Vaticano anno MDXCVI. mense Junio. Acta Collegii Fratrum Arvalium sub Domitiano, quæ V. C. Fabrettus produxit

(1) Psel. 110.